

SUBMARINO

(SUBMARINO)

Dánsko, Švédsko 2010

Formát: 35mm, barevný, 1:1.85
Délka: 110 min.
Verze: dánsky s českými titulky
Distributor: Cinemart, a.s.
Přístupnost: od 12 let
Počet kopií: 2 x 35mm + DVD

Premiéra 23. září 2010

Tvůrci:

Režie Thomas VINTERBERG
Scénář Tobias LINDHOLM a Thomas VINTERBERG
Kamera Charlotte Bruus CHRISTENSEN
Střih Valdís ÓSKARRSDÓTTIR
Architekt Torben Stig NIELSEN
Hudba Kristian Eidnes ANDERSEN

Hrají:

Nick Jakob CEDERGREN
Martinův otec Peter PLAUGBORG
Sofie Patricia SCHUMANN
Ivan Morten ROSE

A DALŠÍ

O FILMU

Drama *Submarino*, které bylo s úspěchem uvedeno v soutěžní sekci prestižního Berlinale, realizoval oceňovaný dánský scenárista a režisér Thomas Vinterberg /1969/. Příběh dvou bratrů natočil podle románu mladého dánského spisovatele Jonase T. Bengtssona.

Nick a jeho mladší bratr se protloukají životem poznamenaní nešťastnou událostí v dětství. Nick se právě vrátil z vězení a zdá se, že kromě pití piva a občasné návštěvy posilovny, není nic, co by ho zvláště zajímalo. Jeho mladší bratr pečuje po smrti své ženy o malého syna, před nímž však skrývá tajemství, které dítě odhalí až smutně snadno. Oba bratři se sejdou na matčině pohřbu, kde se životy všech zúčastněných propojí...

Vinterberg působivě vypráví příběh dvou outsiderů z kodaňského předměstí, kteří žijí ze dne na den a snaží se v bezútešném prostředí přežít; stačí jim „udržet hlavu nad vodou“, k čemuž metaforicky odkazuje název filmu *Submarino*.

Seversky syrové drama se strhujícími hereckými výkony je natočeno s citem pro formu a autentičnost situací, které jen posilují emotivnost snímku.

Ve svém šestém filmu *Submarino* se Thomas Vinterberg navrátil k tématu dysfunkčních rodinných vztahů obdobně jako ve své předchozí tvorbě: ve snímku *Rodinná oslava* z roku 1998, vůbec prvním filmu manifestu *Dogma 95*, který získal ocenění na mnoha mezinárodních festivalech či později v odlehčené podobě v komedii *Když se muž vrací domů* /2007/.

SYNOPSIS

Nick společně s mladším bratrem ještě ani nevytáhli paty ze základní školy a už musejí čelit chudobě, špatnému zacházení a dopadům alkoholu ve svém blízkém okolí. Přesto se tito dva drsní hoši radují ze svého novorozeného bratra. S radostí napravují chyby své nedbalé matky alkoholičky a o nemluvně láskyplně pečují, jak si to každé dítě zaslouží. Tento krátce trvající záblesk naděje pronásleduje oba bratry do dospělosti...

Je zima a třicátník Nick žije sám v ponurém azylovém domě. Je náladový, úzkostný a často nezvládá kontrolovat vlastní vztek. Neschopnost znovu se spojit se svým bratrem jeho rozzlobenost ještě násobí. Ani volný čas, který tráví v posilovně, mu nedává zapomenout na bolestivé vzpomínky z dětství, a tak svou samotu utápí v alkoholu.

Nick je neschopen intimně se sblížit se sousedkou Sofií, kterou degraduje na poskytovatelku prázdného orálního sexu. Sofie je podobně jako Nick odkázána na samotu a alkohol, ale pod zástěrkou jejího úsměvu leží nefalšovaný smutek. Bojuje o opatrovnictví pro svého malého syna, které by jí mohlo vyvést z její beznaděje.

Jediný, s kým Nick komunikuje, je bratr jeho bývalé přítelkyně Ivan. Svěří se mu, že byl nedávno propuštěn z vězení, kde byl odsouzen za brutální napadení, které bylo důsledkem rozchodu s jeho sestrou Anou. Ta se s Nickem před dvěma lety rozešla. Nick má pro sexuálně náruživého obtlouklého Ivana slabost, ten je také na dně a potřebuje psychickou

pomoc a podporu. Nickův soucit naneštěstí vede k podcenění skutečné Ivanovy nemoci, jejíž projev má tragické následky....

Naopak Nickův bratr má koho milovat, je to jeho šestiletý syn Martin. Problém je v tom, že být zodpovědným otcem není pro feťáka zrovna jednoduché. Přestože by každým dnem mohl přijít o opatrovnictví syna, obvykle zakoupí heroin dříve než jídlo. Když zdědí po smrti matky peníze, lednička se zase naplní. Ale ne na dlouho. Brzy použije dědictví na nákup drog ve velkém a stane se pouličním dealerem. Riskantní hra odůvodněná tím, že to vše dělá pro svého syna, končí bolestivým odloučením...

Nick a jeho bratr strávili svůj život pokusy o lásku, zapomnění a pochopení. Bratři brzy dostanou šanci se znovu setkat a konečně si uvědomí, že na sebe nemohou brát vinu za všechno.

POZNÁMKY REŽISÉRA

Submarino je napsáno podle románu mladého dánského autora Jonase T. Bengtssona. Upoutal mě přímý jazyk knihy. Ve stylu je drsná pravda, která mi připomněla raná léta mého filmování. Okamžitě jsem pochopil, že obsah je významný a obecně platný. Svým způsobem, všechny postavy jsou lidé, kteří se snaží držet hlavu nad vodou. Film je o lidech, kteří to nezvládnou až na hladinu. Název dokonce odkazuje na metodu mučení, kdy je něčí hlava držena pod vodou. Přestože toto ve filmu nezdůrazňuji, rozhodl jsem se název ponechat jako náznak tohoto odkazu na topení.

ODVRÁCENÁ STRANA ŽIVOTA

Chtěl jsem povědět příběh lidí, kteří se snaží pečovat jeden o druhého i v chmurných podmínkách a v bezútěšném prostředí. Prostředí filmu pro mě bylo do jisté míry neznámé, ale často mě přitahovala odvrácená strana života. Postavy filmu Submarino dopadly na kamenité dno. Jejich okolí je mnohem tvrdší, brutálnější. Díky tomu nemají čas na duchaplné rozpravy nebo vytahování se. Patří k velmi upřímné části společnosti, kde je na prvním místě přežití. Přes smutné okolnosti příběhu bylo ironicky natáčení tohoto filmu velmi radostné. Jeho natáčení se zdálo vždy být tou správnou věcí, bylo bohatou a uspokojující zkušeností.

ZKUŠENOST OTCE

Pocity rodičovské zodpovědnosti ve filmu Submarino mě hluboce zasáhly. Nikdy jsem nežil v azylovém domě, ani nesbíral prázdné lahve, abych schrastil hotovost, jako postavy ze Submarino, ale jako otec dvou dětí (9 a 14) mi bylo téma filmu osobně velmi blízké. Je o stále přetrvávajícím strachu, že zklamete své děti, neschopni splnit rodičovské povinnosti. Je to i o dětech, které se snaží být zodpovědné za jiné. Všichni samozřejmě chceme pro děti to správné, tak někdy to před dětmi trochu hrajeme. Stále jsem v lehké panice, jestli je všechno v pořádku i pro moje děti. To je jeden z hlavních důvodů, proč jsem se do příběhu tak vcítil. Chápal jsem rodičovské tužby Martinova otce, otce samoživitele, který se snaží pečovat o svého syna. Jako rozvedený otec musím také předvádět samostatné výkony před svými dvěma dětmi.

KŘEST

Páteří tohoto filmu je, jak se dva bratři k sobě snaží přiblížit, ale jejich snaha vždy vyjde naprázdno. Snaží se vrátit zpět do zásadního období ve svém krutém dětství, kdy mezi nimi vzniklo silné magické spojení. Myslím, že kdyby jeden druhého našli v dospělosti včas, mohli si vzájemně pomoci. Na začátku, kdy se s Nickem a jeho bratrem setkáváme jako s chlapci, je hned zřejmé, že tyto postavy si nesou nějaké hodně těžké břímě. Snažili jsme se vypíchnout některé násilné činy hned ze začátku, což ponechalo prostor pro to, aby se ozvěna objevila později, když se film stává více reflexivním. Chtěl jsem, aby scéna křtu rámovala film, abychom cítili stejnou něžnost na začátku a pak i na konci. Scéna křtu je velice důležitým momentem v životech Nicka a jeho bratra. Je to moment pravého štěstí a čistoty. Scéna odráží, jak jsme se s kameramankou Charlotte Bruus Christensen rozhodli vytvořit čistý obraz. Ne ruční a hrubozrnny, ale upřímný a čistý. Snažili jsme se toto udržet i v „temnějších“ scénách.

ZA MASKOU NETVORA

Nick má nutkání se o všechny starat. Během svého života se neustále snažil o někoho pečovat – o svého mladšího bratra, pak o Ivana. Vždy si vyčítal, že se o svého malého bratra dostatečně nepostaral v dětském věku. Nechce nikoho dalšího ztratit, tak si to kompenzuje péčí o všechny ostatní. Nebaví mě čistě rozhněvané postavy. Preferuji rozhněvané postavy, které skrývají zranitelnou stránku. Za tím velkým netvorem, kterým se Nick zdá být, se skrývá starostlivý člověk. Hledal jsem zranitelnost tohoto chlapíka. Viděl jsem Nicka jako kombinaci brutálního muže a nevinného dítěte. Chtěl jsem, aby diváci viděli to dítě i v dospělém Nickovi.

MARTINŮV OTEC

Je zajímavé, jak se o této postavě mluví pouze jako o Martinově otci nebo jako o Nickovu mladším bratru. Je to jeho plná identita, jeho důvod pro existenci. Kdyby neměl syna Martina, pravděpodobně by se už byl dávno předávkoval. Péče o Martina ho drží při životě. Permanentně hledá rovnováhu mezi svými potřebami a potřebami svého dítěte. Zároveň cítí vinu za to, že není schopen žít úplně zodpovědně. Zoufale se pokouší sehnat peníze. Myslím, že to je naprosto mylná představa, že děti chtějí peníze. Popravdě chtějí jen být milovány a opečovávány. Ale tolik otců věnuje příliš mnoho času své práci kvůli svým dětem. Nakonec jsou všude a nikde zároveň. V práci se jim stýská po rodině. Později, u stolu u večere jsou zaneprázdněni přemýšlením o práci. Martinův otec se od nich moc neliší.

ZRANITELNÉ BYTOSTI

Zajímal mě charakter dospělého Nicka na začátku. Byl tím rozhněvaným bastardem, ke kterému těžko cítíte jakoukoli sympatii. Nechtěl jsem, aby divák ztratil soucit s ním ani s nikým jiným z postav. Bylo pro mě důležité se soustředit na lidskost postav. Chtěl jsem, aby si diváci neustále uvědomovali jejich křehkost. Nehledě na to, jak brutální mohou být jejich činy, vždy bychom měli vnímat, jak zranitelné bytosti to jsou. To je jediný způsob, jak k nim získat vztah. Například postava Ivana. Popravdě je to velký upocený vrah. Když se nad tím zamyslíte, rozhodně byste ho neměli mít rádi. Ale zároveň je zranitelný a touží po tom, aby se o něj někdo postaral. Předstírá, že je někým jiným, ale nakonec stejně na sebe prozrazuje malá tajemství. Někdy platí, čím je člověk větší psychopat, tím je zajímavější jako filmová postava. To samé jsem udělal s postavou otce ve filmu Rodinná oslava. Obtěžoval své děti, ale stejně v něm byla jistá empatie. Vždy chci najít soucit. Hledání správné rovnováhy jsem měl na mysli během práce na scénáři, natáčení i střihu.

PŘÍBĚHY NADĚJE

Nick si vybavuje svou matku alkoholičku všude kolem, rovněž ve své sousedce Sofii. Na rozdíl od Nickovy vulgární matky je Sofie ženou, která je ochotna se obětovat. Je to žena, která se o sebe dělí s ostatními. Nabízí jim své úsměvy a tělo. Byla dobře fungující ženou střední třídy, dokud si nezničila svůj život. Její šílenství je způsobeno ztrátou syna. Chybí jí někdo, o koho by se mohla starat, tak se upne na Nicka. Nick je ale neschopen navázat s ní důvěrný vztah, protože se stále nevyrovnal se ztrátou Any. Nickův příběh lásky k Aně je jedním z příběhů opravdové naděje ve filmu Submarino. Uvědomíme si zde, že Nick byl schopen milovat. Ana je jeho minulostí, ale zároveň představuje jeho budoucnost. Vidíme, že byl schopen lásky, že má naději opět milovat navzdory všemu, co se mu stalo.

PRÁCE S CHLAPCI

Viděli jsme tucty mladých chlapců při hledání těch správných pro Submarino. Všichni byli amatéři, protože v Dánsku nemáme velkou základnu komerčních dětských herců jako v USA. Na první pohled jsem věděl, že to jsou ti správní chlapci. Mladému Martinovi, Gustavu Fischeru Kjarulffovi, bylo během natáčení osm let a Christianu Kirkovi Ostergaardovi, hrajícímu Sofiina syna Tobiase, bylo šest let. Když pracujete s tak malými dětmi, režie se stává lehce mechanickou. Starší děti chtějí více diskutovat, aby porozuměli, ale ve věku 6 a 9 let, chtějí pouze vědět, co udělat a kam jít. Daleko víc jsem zkoušel s třináctiletým Sebastianem Bull Sarningem jako mladým Nickem a dvanáctiletým Mads Broem jako Nickovým bratrem. Vedli jsme mnoho konverzací o tom, co jednotlivé scény znamenají. Musel jsem je naučit základy herectví, protože nikdy předtím nehráli. Bylo pro ně důležité rozumět, odkud jejich postavy pocházejí a kam míří. Strávili mnoho času s miminky /využili jsme dvojčata/ a jejich rodinou. Miminka se s nimi musela cítit pohodlně a chlapci museli v péči o ně vypadat přirozeně. Jsem v takových věcech velmi důsledný a také jsme potřebovali vytvořit bezpečné prostředí. Měli jsme velké štěstí, že jsme našli tak krásná dvojčata s tak nápomocnými rodiči.

NECHAL JSEM SE OVLÁDNOUT ZVĚDAVOSTÍ

Knihu jsem prostudoval tak důkladně, že jsem měl pocit, že už pracuji s dokumentem o skutečnosti. Společně se spisovatelem jsme přesto jeli do severozápadní Kodaně na lokace, kde se bude točit. Na místa, která on zná velmi dobře, protože tam prožil celý život. To nám dodalo dobrou znalost drsného prostředí dělnické třídy. Nemusel jsem tam šest měsíců žít, ani měnit svou identitu, nic takového. Průzkum může být vcelku romantická záležitost. Co se počítá, je filmová prezentace skutečnosti. Například, když jsem točil Rodinnou oslavu, nikdy jsem předtím nebyl na podobné buržoazní večeři. Nejlépe pracuji, pokud popustím uzdu své zvědavosti a pokusím se navigovat poslechem a pozorováním. Musíte být neustále na nohou, když takto pracujete. V tomto duchu jsem raději na tenkém ledě, než na pevné zemi. V příběhu drogové závislosti Martinova otce, jsem se inspiroval příběhem bývalého spolužáka, který byl před více než dvaceti lety závislý na heroinu. V současné době je čistý, ale dal nám přesný popis toho, jak může vypadat život člověka závislého na heroinu.

MY A ONI

Všichni v týmu museli projít procesem eliminování vzdálenosti mezi „námi“ a „nimi“. Museli jsme překonat překážky toho, že jsme poměrně dobře zabezpečení lidé se slušnými příjmy, kteří si myslí, že mají co říct o životě v opravdu drsném, socioekonomicky zanedbaném prostředí. Je v tom jistá arogance a nestydatost, přes kterou jsme se během zkoušek museli dostat. Jakob Cedergren, který hraje Nicka, strávil nějaký čas v přestupním domě pro bývalé trestance. Morten Rose, který hraje ztroskotance Ivana, se oblékl do kostýmu a začal sbírat prázdné lahve na ulicích. Šli jsme do azylového domu, kde Nick přebývá, protože jsem slíbil, že tam strávím noc. Nestrávil jsem. Manažer azylového domu mi řekl: „Opravdu někomu chcete vzít postel? Myslíte, že je to spravedlivé, abyste si tam jen tak mohl ležet se svým filmovým projektem? To byste opravdu udělal?“ Může se to zdát romantické, ale museli jsme jaksí vymazat rozdíl mezi námi a nimi.

POCIT NEVINNOSTI A NAHOTY

Mezi filmem Submarino a mými dřívějšími filmy je určitá spojitost. U této produkce jsem měl úžasný pocit, jako bych začínal znovu. Obsazení zahrnuje několik herců, kteří zde debutují na velkém plátně. Ve štábu jsme na několika zásadních pozicích měli mladé lidi, se kterými jsem ještě nepracoval. Moje kameramanka Charlotte Bruus Christensen, která navštěvovala anglickou Národní filmovou a televizní školu (National Film & Television School) v blízkosti Londýna, nikdy netočila celovečerní film. Můj spisovatel Tobias Lindholm, nedávno promoval na dánské Národní filmové škole (Den Danske Filmskole) a tento film je také jeho prvním celovečerním snímkem. Ale to mi ve skutečnosti dodalo novou energii, potřebnou dychtivost, úsečnost a bojovného ducha. Po tom všem se mi už dávno začalo stýskat. Takže jsem do tohoto projektu šel s pocitem nevinности a nahoty.

TVŮRCI A OBSAZENÍ

THOMAS VINTERBERG

Narozen v roce 1969 v Kodani, Vinterberg natočil svůj první krátký film ve věku 16 let. O tři roky později byl přijat na dánské Národní filmové škole jako nejmladší student v historii. V roce 1993 promoval s nominací na Studentskou cenu akademie za absolventský film LAST ROUND. Jeho krátký film KLUK, KTERÝ CHODIL POZPÁTKU /THE BOY WHO WALKED BACKWARDS/ se stal celosvětovým hitem a získal mnoho diváckých cen na filmových festivalech. V roce 1996 debutoval celovečerním snímkem THE BIGGEST HEROES.

Vinterbergův film RODINNÁ OSLAVA měl slavnostní premiéru v roce 1998 na festivalu v Cannes, kde získal Cenu poroty. Následně vyhrál mnoho dalších cen po celém světě, získal i ohlas kritiky a diváků a stal se jedním ze zásadních děl desetiletí. Na RODINNOU OSLAVU navázal dvěma filmy v angličtině: v roce 2003 ZA VŠECHNO MŮŽE LÁSKA /IT'S ALL ABOUT LOVE/ se Seanem Pennem, Claire Danes a Joaquin Phoenixem a v roce 2005 MŮJ MILÁČEK RÁŽE 6,65 /DEAR WENDY/ s Billem Pullmanem, Chrisem Owenem a Jamie Bellem. Vinterberg se k filmu v dánštině vrátil v roce 2007 komedií KDYŽ SE MUŽ VRACÍ DOMŮ /WHEN A MAN COMES HOME/.

Thomas Vinterberg získal v roce 2008 cenu za přínos světovému filmu v rámci Evropských filmových cen – ocenění za manifest Dogma 95, jehož byl spoluzakladatelem. V březnu 2010 měla ve vídeňském Burgtheateru premiéru inscenace Vinterbergovy hry DAS BEGRÄBNIS (POHŘEB), kterou zároveň i režíroval. Kromě celovečerních filmů režíroval také hudební klipy pro skupiny Metallica a Blur.

FILMOGRAFIE CELOVEČERNÍCH SNÍMKŮ

2010 SUBMARINO *

2007 KDYŽ SE MUŽ VRACÍ DOMŮ *

2005 MŮJ MILÁČEK RÁŽE 6,65

2003 ZA VŠECHNO MŮŽE LÁSKA

1998 RODINNÁ OSLAVA *

1996 DE STØRSTE HELTE (angl.název: THE BIGGEST HEROES)

*** distribuce v ČR Cinemart**

MORTEN KAUFMANN (producent)

Morten Kaufmann absolvoval dánskou Národní filmovou školu v roce 1995 a byl přijat jako producent do společnosti Nimbus Film. Před tím se živil jako bubeník na dánské hudební scéně. V Nimbus Filmu produkoval několik krátkých a celovečerních filmů, např.: MIFUNE (1999), KIRA'S REASON (2001), ANGELS IN FAST MOTION (2005), DARK HORSE (2005), PRAGUE (2006), KDYŽ S EMUŽ VRACÍ DOMŮ (2007), THE ESCAPE (2009) a pod dramatem z druhé světové války Ole Christian Madsena FLAME & CITRON (2008) je podepsán i jako výkonný producent. Jako line producer figuroval u mnoha filmů, například RODINNÁ OSLAVA (1998) a ZA VŠECHNO MŮŽE LÁSKA (2003). V roce 2009 založil svou vlastní společnost - Cacao Film.

TOBIAS LINDHOLM (scenárista)

Tobias Lindholm absolvoval v roce 2007 dánskou Národní filmovou školu jako scenárista. Napsal několik epizod k televizním dramatickým seriálům SOMMER (2007) a BORGEN (2009/2010). Nedávno napsal a režíroval celovečerní film R ve spolupráci s dokumentaristou Michaellem Noerem (Rotterdam, 2010). SUBMARINO je jeho první celovečerní scénář.

JONAS T. BENGTTSSON (autor předlohy)

SUBMARINO je druhým románem Jonase T. Bengtssona, který se dočkal uznání kritiků a získal různá ocenění. Následoval jeden z nejsilnějších románových debutů posledních let - AMINA'S LETTERS (2005). Před průlomem jako romanopisec, Bengtsson uváděl populární dětskou show v dánském rozhlase a psal texty pro rozhlasový program pro mládež. Oba jeho romány se odehrávají na severozápadě Kodaně, kde vyrůstal a kde stále žije. Vydavatelská práva na román SUBMARINO už byly prodány do Francie, Itálie, Polska, Norska a Německa. AMINA'S LETTERS budou letos vydány v Rusku a Nimbus Film už jedná o jejich filmové verzi.

HERCI

JAKOB CEDERGREN (Nick)

Jakob Cedergren získal ocenění Nejlepší herec od dánské asociace kritiků a dánské filmové akademie za svůj výkon ve filmu Henrika Rubena Genze UKRUTNĚ ŠŤASTNÍ z roku 2008. Byl vybrán jako Shooting Star na Berlinale v roce 2005. Cedergren také získal mezinárodní ohlas za své role v STEALING REMBRANDT Jannika Johansena (2003) a DARK HORSE Dagura Kariho (2005). Povšimli si ho také v Un Certain Regard na filmovém festivalu v Cannes. Dále účinkoval v ARN: THE KNIGHT TEMPLAR (2007) a ARN: THE KINGDOM AT ROAD'S END (2008) Petera Flinthe a RAGE (2009) od Sally Potter. Narodil se v roce 1973 a promoval v roce 1997 na dánské Národní divadelní škole. Jeho průlomovou rolí byla hlavní role v dramatickém seriálu DRTV "The Spider" (2000), který režíroval Ole Christian Madsen. Jeho divadelní inscenace zahrnují "Rodinná oslava" (2003), "Virginia Woolf" (2004) a "Ordet" (2008) v Královském dánském divadle.

PETER PLAUGBORG (Martinův otec / Nickův bratr)

Peter Plaugborg v současné době hraje titulní roli v inscenaci „Ulysses of Ithaca“ v Královském dánském divadle. Hrál také v nedávných inscenacích "Scorched," "Richard III," a "Infigenia." SUBMARINO je Plaugborgovou první velkou filmovou rolí po nedávných rolích ve filmech FLAME & CITRON (2008) Ole Christiana Madsena, THE CANDIDATE (2008) Kaspera Barfoeda a BROTHERHOOD (2009) Nicolý Donata. V televizi se Plaugborg objevil v DRTV dramatu "Album" v roce 2008. Narodil se v roce 1980 a promoval v roce 2007 na Divadelní škole v Odense.

PATRICIA SCHUMANN (Sofie)

Patricia Schumann získala v roce 2008 Reumert Talent Award za výkon v inscenaci "Normal" v kodaňském Camp X Theatre. Objevila se ve filmech THE ISLAND OF LOST SOULS (2007) Nicolaje Arcela a v THE EARLY YEARS: ERIK NIETZSCHE PART 1 (2007) Jacoba Thuesena. Také hrála v několika televizních seriálech včetně DR-TV dramatu "Sommer". Patricia byla dětskou herečkou. První hlavní roli hrála v jednom z předních kodaňských divadel v jedenácti letech a již ve třech letech debutovala na jevišti jako klaun v rodinném Circus Schumann. V roce 2005 promovala na dánské Národní divadelní škole.

MORTEN ROSE (Ivan)

Morten Rose debutoval v roce 2009 v celovečerním grónském filmu NUUMMIOQ (režie Torben Bech a Otto Rosing), který byl vybrán pro festival v Sundance v roce 2010. Narodil se v roce 1975. Rose získal vzdělání na kodaňské Holbergově divadelní škole. Vystupoval v mnoha divadelních inscenacích. Je členem dánské hudební skupiny Mastodonterne, kterou vede populární zpěvák a skladatel Sebastian. V produkcích Mastodonterne hrál Quasimoda v "The Hunchback of Notre Dame" a Trelawneyho v "Treasure Island."